

forhandles. Men det ærede Medlem fremsatte den Tanke, at der skulde bygges efter Lovforslaget, og saa kunde man senere vedtage, at Tilskuddet fra Egnen skulde ske i Henhold til en Lov om Værdistigning paa Grundlag af det Arbejde, der er udført. Det vil imidlertid neppe blive praktisk muligt at ordne dette. Det vil blive endnu værre end Bestemmelsen om Jernbaneskylden, og jeg synes, at Jernbaneskyldloven er af en saadan Karakter, at Sporene maa skræmme. Lad os blive fri for mere af den Slags. Er der, som der siges, Trangovre paa Egnen til at faa Forholdene ordnet saaledes, som Lovforslaget tilsigter, kan det bedst vises ved Villighed til at betale et passende Tilskud. Det er rigtigt, at 600,000 Kr. er en vilkaarlig Sum, og jeg kunde tænke mig, at det var bedre at fastsætte Tilskuddet som en Kvotadel af Udgifterne ved Lovens Gennemførelse og saa udligne dette paa Befolkningen. Jeg kunde f. Eks. ønske, at man i saa Fald lod Befolkningen derovre betale $\frac{1}{3}$ af Omkostningerne. Endvidere kunde jeg ønske, at det blev paalagt Egnens Befolkning ogsaa at betale $\frac{1}{3}$ af, hvad den fremtidige Vedligeholdelse og Pasning af Værket vil koste. Det er neppe for meget forlangt, naar Staten skal ofre saa mægtige Summer, som her er Tale om, til Fordel for en enkelt Egn, at Egnen kommer til at yde et saadant Vederlag.

Hele Sagen er imidlertid af den Beskaffenhed, at den trænger til en grundig Behandling i et Udvalg. Som ærede Medlemmer vil have kunnet forstaa, er jeg i det væsentlige enig med det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), der udtalte stærk Tvivl om, at dette er en endelig Løsning af det foreliggende Spørgsmaal, men jeg har ikke rigtigt kunnet forstaa den Slutning, det ærede Medlem kom til, naar han dog tilraader at bygge denne Sluse. Hvis man ikke ønsker, at have nogle Hundrede Mennesker gaaende ved Hvide Sande i en uoverskuelig Aarrække med den eneste Opgave at drukne Cement, ved jeg egentlig ikke, hvorfor man skal gaa til et saadant Forsøg. Forholdene der er af en saadan Beskaffenhed, at det havde været klogt, om den danske Rigsdag for en Aarrække siden havde lyttet til den gamle erfarne Mand, som stod

her i Rigsdagen og sagde: „Leg ikke med Vesterhavet!“ Den Gang var det ærede Medlem fra Ringkøbing stærkere end den sunde Fornuft her i Rigsdagen, men det ærede Medlem viste sig ikke at være saa stærk som Vesterhavet, det kulkastede alle de udkastede Planer. Jeg beder om, at man vil tage Lære af Fortiden og se paa, hvad Bygningsarbejderne langs Vestkysten har kostet og indbragt, og naar man har gjort det, appellerer jeg til Rigsdagens sunde Sans og spørger: Er der Mening i, at vi skal vedblive paa den Maade?

J. C. Christensen: Jeg ønsker først at udtale min Paaskønnelse af, at Ministeren er villig til at forhandle om en anden Form for Befolkningens Bidrag til disse Foranstaltninger end den, der er foreslaaet i § 3. Er der, som det viste sig af Ministerens Udtalelser, Villighed til en saadan Forhandling, haaber jeg, det skal lykkes at naa til et Resultat, der gør det muligt at faa Foranstaltningerne sat i Gang. Som § 3 nu er affattet, skønner jeg ikke, at det vil være muligt inden den 1. Januar 1917 at opnaa det Tilsagn, der kræves; thi som jeg udtalte forleden, Befolkningen derovre er meget uenig om disse Foranstaltninger. Man kan derfor ikke vente, at der vil kunne opnaas Enighed paa Forhaand.

Der er under denne Forhandling af forskellige Talere ytret nogen Frygt for, at Løbet ved Hvide Sande, naar det blev ordnet, som her er foreslaaet, skulde være udsat for Tilsanding. Jeg tror, at denne Frygt noget er begrundet i Ukendskab til Forholdene derovre. Man maa nemlig erindre, at det er meget store Vandmasser, der skal passere dette Løb. Man kan f. Eks. ikke sammenligne dette Løb med Løbet ved Nissum Fjord, hvor det var langt mindre Vandmasser, der skulde passere. Det, man i sin Tid gjorde der, var, at man indrettede en Lavvandssluse, der hindrede Tidevandene i at passere Løbet, saa at der kun til visse Tider passerende Vand udad, medens der i en lang Tid af Aaret overhovedet slet ikke passerende Vand. Derfor kunde der meget let danne sig en Barre foran Slusen, hvad der ogsaa skete, men man maa erindre, at saa langt Syd for Nissum Fjord som her spiller Tidevandet